

Droomkandidaat

Tekst: Gerard van Eijden

Haar brief trok meteen zijn aandacht. Niet dat ze een indrukwekkend curriculum vitae had. Maar het was de toon van de brief die de aandacht van de humanresourcesmanager trok. Een toon die hoort bij een sterke, zelfstandige vrouw die weet wat ze wil. Precies wat hij zocht voor de vacature van hoofd van de afdeling PR & Communicatie. Nu was hij geen psycholoog en hij was de laatste om te ontkennen dat hij vaak op zijn intuïtie afging bij sollicitatieprocedures. Maar gezien het succes van zijn bedrijf, waarvan met name de hoog getalenteerde leden van het managementteam ook bij de concurrenten opviel, bleek afgaan op de intuïtie bij hem in elk geval niet slecht te werken. Het bedrijf had inmiddels een naam opgebouwd als een betrouwbare en gulle werkgever, die echter hoge eisen stelt aan zijn medewerkers. De standaardsollicitatieprocedure bevat daarom een groot aantal persoonlijkheidstesten en assessments. In de 54 brieven kon Henk al snel een eenvoudige schifting aanbrenge. Verkeerde opleiding, luidruchtige schrijf- of stijlfouten (nota bene voor een kandidaat-hoofd communicatie!) te onervaren of een foute uitstraling op de pasfoto. Henk schroomde niet om ook in deze fase van de procedure op zijn gevoel af te gaan. Na de eerste selectieronde waren er nog zeven kandidaten die op gesprek mochten komen. En Henk koos er bewust voor om haar als laatste te ontvangen.

Toen ze binnenkwam wist hij direct dat hij weer een goede inschatting had gemaakt. Ze voldeed helemaal aan zijn verwachtingen. Aan zijn ideaalbeeld, als vrouw, maar vooral als jonge leidinggevende. Een gedurfd maar stijlvol opaalgroen jurkje accentueerde haar slanke lichaam. Met haar hoge hakken hoefde ze haar lengte niet te benadrukken, maar wekte ze wel een zakelijke afstandelijkheid die Henk direct imponeerde. En haar zwarte lange haar dat losjes over haar schouders viel, gaf blijk van haar vrouwelijkheid. Hier kwam inderdaad een persoonlijkheid binnen, iemand die alleen al door haar verschijning ontzag inboezemde. Henk viel stil en kon even niet op zijn standaardopeningszin komen, nadat ze zich met een stevige handdruk had voorgesteld. Hij probeerde zijn professionaliteit te herwinnen en bood haar de stoel aan die voor zijn bureau stond. Gelukkig nam ze zijn aanbod voor een kopje thee aan, zodat Henk de tijd had om op adem te komen tijdens het inschenken van het glas op zijn buffetkast. Natuurlijk koos ze voor de Earl Grey. Dit was geen type die, met beide handen aan het glas, rooibos-thee zou drinken. Zoals gebruikelijk in zijn sollicitatiegesprekken begon Henk te vertellen over het bedrijf waar hij nu al meer dan twaalf jaar naar grote tevredenheid werkte. Het bedrijf dat vooral de laatste jaren een stormachtige ontwikkeling doormaakte, doordat de consultants en interimmanagers die het detacheerde bijna overal buitengewoon veel resultaat boekten en veelgevraagd waren. Henk had moeite om de prestaties van zijn organisaties niet nog groter te maken dan ze werkelijk waren. Wat wilde hij graag dat zij bij het bedrijf kwam werken... Een type als zij zal

zeker binnen korte tijd in de bestuurlijke top van het bedrijf terecht komen. Na zijn beschrijving van de bedrijfsactiviteiten, gaf hij haar de mogelijkheid om vragen te stellen. Zoals Henk al had verwacht, wist ze in haar reactie aan te geven dat ze veel kennis had op het gebied van managementconsultancy. Ze had zich goed geïnformeerd, want in haar vraagstelling herkende Henk informatie die op de website van het bedrijf te vinden was. Op haar vraag over de wijze van salariering kon Henk vrijuit hoog opgeven over het beloningssysteem, dat met bonussen, 14e maanden en resultaatgerichte prestatiewaarderingen uniek te noemen was. Henk vertrouwde haar toe dat zij waarschijnlijk direct een topinkomen zou ontvangen. Hoewel dat natuurlijk volledig in het strijd was met het protocol, want een kandidaat mag je in een eerste gesprek nooit iets toezeggen. Maar Henk wilde haar zo graag aannemen, hij zou haar zo graag willen vertellen dat ze morgen kon beginnen.

Voor de volledigheid stelde Henk haar de vragen zoals hij die in elk sollicitatiegesprek stelde. Wat haar sterke kanten waren en welke zwakheden ze had. Waarom ze juist bij zijn organisatie solliciteerde en hoe haar carrière tot nu toe was verlopen. Geroutineerd gaf ze antwoord en opnieuw werd Henk bevestigd in zijn oordeel over zijn mensenkennis. Deze kandidaat was het helemaal. Natuurlijk was het niet alleen haar uiterlijk. Echt mooi was ze niet, maar ze presenteerde zichzelf fantastisch. Haar kleding accentueerde haar kracht, haar zelfbewustzijn en haar assertiviteit. De brede decolleté van haar jurkje gaf heel genuanceerd zicht op een dubbel bandje van een Marlies Dekkers. Henk kende dat wel, zijn vrouw had ze immers ook.

In zijn overtuiging dat dit verreweg de beste kandidaat was, probeerde Henk duidelijk te maken dat zijn bedrijf de concurrentie ver voor was. Dat iedereen wel bij zo'n bedrijf zou willen werken, want ook de pensioenopbouw was riant. En voor mensen zoals zij zijn de carrièremogelijkheden bijzonder groot. Voor de volledigheid gaf hij haar aan het eind van het gesprek de mogelijkheid om weer te geven wat haar eerste gedachten waren over hetgeen ze in de afgelopen driekwartier had gehoord. De intuïtie van Henk vermoedde een enthousiaste reactie en een blijk van grote interesse. Deze verwachting botste echter volledig met de wedervraag of er ook een gezellige werksfeer was op het kantoor. Hoe de collegialiteit was en of er na werktijd wel eens gezamenlijk een biertje werd gedronken. Hakkellend probeerde Henk op deze volledig onverwachte vraag een antwoord te formuleren; in deze organisatie met hardwerkende mensen die streven naar een snelle positieverbetering werd immers nooit over gezelligheid gesproken. Het weinig overtuigende antwoord van Henk had zijn uitwerking. De droomkandidaat stond op en vertelde Henk in een afgemeten maar niet onvriendelijke stijl dat zij zich niet op haar plaats voelt in een organisatie waar carrière en beloning belangrijker zijn dan een goed intercollegiaal contact. Gedecideerd bedankte ze Henk voor het prettige gesprek en wenste hem veel succes bij de volgende sollicitatiegesprekken.